

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010574
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916010574.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta na verejnom zasadnutí dňa 05. decembra 2018, v trestnej veci obžalovaného Y. O., pre pokračovací zločin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., prejednal odvolanie obžalovaného, ako aj okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 30.05.2018, sp.zn. 3T/163/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolania obžalovaného Y. O. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 30.05.2018, sp.zn. 3T/163/2016 bol obžalovaný Y. O. uznaný v bodoch 1. až 6. za vinného z pokračovacieho zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za II. štvrťrok 2011, ktoré podal na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 25.07.2011, ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti ALPHA Gemer, s.r.o., Mierová 1450/23, Tornaľa, IČO:36779041 z faktúr:

- fa. č. 01/06/2011 (interné číslo 11075) zo dňa 01.06.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 2.994,40 Eur, DPH 20% 598,88 Eur, spolu 3.593,28 Eur,
- fa. č. 07/06/2011 (interné číslo 110080) zo dňa 28.06.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 8.378,88 Eur, DPH 20% 1.675,78 Eur, spolu 10.054,66 Eur, ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za II. štvrťrok 2011 vo výške 2.274,66 Eur,

2.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za III. štvrťrok 2011, ktoré podal na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 24.10.2011 ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti ALPHA Gemer, s.r.o., Mierová 1450/23, Tornaľa, IČO:36779041 z faktúr:

- fa. č. 01/07/2011 (interné číslo 110089) zo dňa 04.07.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 761,72 Eur, DPH 20% 152,34 Eur, spolu 914,06 Eur,
 - fa. č. 01/09/2011 (interné číslo 110116) zo dňa 01.09.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 7.276,50 Eur, DPH 20% 1.455,30 Eur, spolu 8.731,80 Eur,
 - fa. č. 07/09/2011 (interné číslo 110127) zo dňa 26.09.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 3.899,64 Eur, DPH 20% 779,93 Eur, spolu 4.679,57 Eur,
 - fa. č. 11/09/2011 (interné číslo 110133) zo dňa 29.09.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 9.975,70 Eur, DPH 20% 1.995,14 Eur, spolu 11.970,84 Eur,
- ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za III. štvrťrok 2011 vo výške 4.382,71 Eur,

3.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za IV. štvrťrok 2011, ktoré podal na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 23.01.2012 ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti CMC Partners, s.r.o., Semerovo č. 45, IČO:35964162 z faktúr:

- fa. č. 2011878 (interné číslo 110164) zo dňa 02.12.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 18.340,- Eur, DPH 20% 3.668,- Eur, spolu 22.008,00 Eur,

- fa. č. 20110879 (interné číslo 110167) zo dňa 08.12.2011 za nákup drogistického tovaru ZD 17.860,- Eur, DPH 20% 3.572,- Eur, spolu 21.432,- Eur,

ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za IV. štvrťrok 2011 vo výške 7.240 Eur,

4.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za I. štvrťrok 2012, ktoré podal na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 20.04.2012 ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti S&B Bau, s.r.o., Moyzesova 38r Košice, IČO:43853609 z faktúr:

- fa. č. 120211 (interné číslo 120033) zo dňa 28.02.2012 za nákup drogistického tovaru ZD 6.187,68 Eur, DPH 20% 1.237,54 Eur, spolu 7.425,22 Eur,

- fa. č. 120306 (interné číslo 120046) zo dňa 12.03.2012 za nákup drogistického tovaru ZD 10.063,32 Eur, DPH 20% 2.012,66 Eur, spolu 12.075,98 Eur,

ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za I. štvrťrok 2012 vo výške 3.250,20 Eur,

5.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za II. štvrťrok 2012, elektronicky podanom na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 12.07.2012 ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti S&B Bau, s.r.o., Moyzesova 38, Košice,

IČO:43853609 z faktúr:

- fa. č. 120403 (interné číslo 120064) zo dňa 11.04.2012 za nákup drogistického tovaru zn. Nivea ZD 6.702,24 Eur, DPH 20% 1.340,45 Eur, spolu 8.042,69 Eur,

- fa. č. 120501 (interné číslo 120078) zo dňa 07.05.2012 za nákup drogistického tovaru zn. Palette ZD 6.930,- Eur, DPH 20% 1.386,- Eur, spolu 8.316,- Eur,

- fa. č. 120502 (interné číslo 120085) zo dňa 21.05.2012 za nákup drogistického tovaru zn. Palette ZD 9.443,32 Eur, DPH 20% 1.888,66 Eur, spolu 11.331,98 Eur,

- fa. č. 120610 (interné číslo 120111) zo dňa 28.06.2012 za nákup drogistického tovaru zn. Syoss Color ZD 9.810,- Eur, DPH 20% 1.962,- Eur, spolu 11.772,- Eur,

ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za II. štvrťrok 2012 vo výške 6.577,11 Eur,

6.

v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za III. štvrťrok 2012, elektronicky podanom na Daňovom úrade Banská Bystrica pobočka Rimavská Sobota dňa 23.10.2012 ako odberateľ si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH tým, že deklaroval nadobudnutie tovaru od spoločnosti S&B Bau, s.r.o., Moyzesova 38, Košice, IČO:43853609 z faktúr:

- fa. č. 120706 (interné číslo 120127) zo dňa 17.07.2012 za nákup drogistického tovaru zn. ZD 9.760,- Eur, DPH 20% 1.952,- Eur, spolu 11.712,- Eur,

- fa. č. 120801 (interné číslo 120144) zo dňa 10.08.2012 za nákup drogistického tovaru a kávy Lavazza ZD 8.521,- Eur, DPH 20% 1.704,20 Eur, spolu 10.225,20 Eur,

ktoré preukázateľne nenadobudol, čím si neoprávnene uplatnil odpočítanie DPH za III. štvrťrok 2012 vo výške 3 656,20 Eur,

čím neoprávneným uplatnením odpočítania DPH za zdaňovacie obdobie od II. štvrťroku 2011 do III. štvrťroku 2012 vrátil škodu Slovenskej republike v zastúpení Finančným riaditeľstvom SR vo výške nie menej ako 27.380,89 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 277a ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 4 roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Tr. zák., § 36 písm. j), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať súkromno - podnikateľskú činnosť ako konateľ a spoločník v trvaní 6 rokov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie jednak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, pretože on sa žiadneho trestného činu, ktorý mu kládla obžaloba za vinu, nedopustil. Zdôraznil, že realizácia objednávok zo strany spoločnosti Lamed s.r.o., ako odberateľa, prebiehala u všetkých spoločností uvedených v obžalobe, a nielen s nimi, ale aj so všetkými ostatnými ústne na základe ponukového listu dodávateľa a aktuálnych potrieb odberateľa. Všetok objednaný a prevzatý tovar bol spoločnosťou Lamed s.r.o. vždy riadne a včas zaplatený. Zdôraznil, že prevzatý tovar od spoločnosti ALPHA GEMER, s.r.o. - Q. Q. CMC PARTNERS, s.r.o., Y. D., S&B BAU - W. O., s.r.o. PENTAGON - Z. X., bol spoločnosťou Lamed s.r.o. vyfakturovaný, riadne fyzicky prevzatý, riadne prijatý tovar v účtovníctve ako aj na sklad, riadne vykázaný peňažný výdaj v účtovníctve a aj zaplatený. V tejto súvislosti poukázal na daňové doklady, ktoré sa v spisovom materiáli nachádzajú. Poznamenal, že o týchto transakciách svedčia aj príjmové doklady s razítkom a podpisom konateľov jednotlivých spoločností alebo nimi splnomocnených osôb, kde týmto on za tovar vyplatil v tom čase prevažne v hotovosti, teda tovar bol riadne prijatý, v účtovníctve, ako aj na sklad, a taktiež riadne vykázaný peňažný výdaj v účtovníctve. V tejto súvislosti poukázal aj na doklady z elektronickej pokladnice spoločnosti S&B BAU a dodal, že jemu v účtovníctve nechýbal ani jeden účtovný doklad. Zdôraznil, že spoločnosť Lamed s.r.o. nikde nepredkladala správcovi dane opravné, resp. dodatkové daňové priznania, na základe ktorých by, či už z úmyselných alebo neúmyselných chýb, resp. špekulatívnych dôvodov mala v úmysle skrátenie akéhokoľvek druhu dane, resp. uplatnenia neoprávneného nároku na vrátenie DPH. Má za to, že postup daňového úradu nasvedčuje nedostatočne zistený skutkový stav veci, pochybenia pri hodnotení a vážení dôkazov, účelová preferencia dôkazov a tento stav považuje za maximálne nepríjemný a nesprávny. Samotná skutočnosť, že niektoré zo spoločností, s ktorými spoločnosť Lamed s.r.o. obchodovala, sa preukázateľne zúčastňovali daňového podvodu na DPH, nemôže automaticky znamenať, že sa tohto daňového podvodu úmyselne zúčastnila aj jeho spoločnosť. Taktiež dodal, že na základe výpovede p. T. správca dane vo vzťahu ku všetkým ostatným dodávateľom, resp. odberateľom nezistil žiadne pochybenia daňovníka, len striktné a výlučne ku skutočnostiam uvedeným v obžalobe, a to len na základe krížových kontrol správcu dane, ku ktorým daňovník, ako konečný dodávateľ, resp. odberateľ tovaru v tom čase nemal a nemohol mať informácie a prístupy ako správca dane.

K jednotlivým skutkom, a to čiastkovým, uviedol, že uskutočnenie obchodu vo vzťahu k spoločnosti ALPHA GEMER, s.r.o. bol opakovaním zo strany konateľa uvedenej spoločnosti Q. Q. vždy potvrdené. Taktiež B. S. ako konateľ spoločnosti Kormi - 2002 kft. so spoločnosťou Lamed s.r.o. obchodoval, čo vyplýva aj zo zápisnice o ústnom pojednávaní a protokolu z daňovej kontroly, a to zo 14.08.2014 a 17.04.2014. Následne však B. S. vypovedal, že obchody so spoločnosťou Lamed s.r.o. nerealizoval, pričom ak by správca dane hodnotil jednotlivé dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, tak by nemohol výpoveď B. S., ktorá je absolútne protichodná jeho predchádzajúcej výpovedi, priradiť hodnotu objektívnej pravdy. Konateľ spoločnosti S&B BAU W. O. vo svojej výpovedi taktiež nehovoril pravdu, že jeho ako obžalovaného nepozná, nakoľko konateľ spoločnosti AG Q. Q. potvrdil, že ich videl viackrát pri obchodovaní s drogistickým tovarom. Ak spoločnosť S&B BAU, s.r.o. nadobudla v zmysle platnej legislatívy registračnú pokladňu, pričom o uvedených obchodoch medzi Lamed s.r.o. a S&B BAU, s.r.o. má spoločnosť Lamed s.r.o. dôkazy z uvedenej registračnej pokladnice, mal sa s touto skutočnosťou správca dane vysporiadať. Poznamenal, že tvrdenie p. S. o tom, že k realizácii obchodov nedošlo, sú len účelové. V spoločnosti S&B BAU v čase jeho obchodovania s uvedenou spoločnosťou konateľom p. W. O. bol a nikdy nie U. J. a znovu zdôraznil, že on s U. J. neobchodoval.

V ďalšom poukázal na výpovede svedkov Z. X. a Y. D., ktoré podľa jeho názoru nehovorili pravdu o tom, že by s ním neobchodovali. Podľa jeho názoru správca dane pochybil, keď považoval vždy za dôveryhodnú výpoveď osoby, ktorá uviedla, že je konateľom spoločnosti iba na papieri, alebo že sa ňou stala iba za úplatu, že nerobila žiadne obchody, že nič nenakupovala, že nič nepredávala, že nevie, či táto firma má nejaký majetok, nevedie žiadne účtovníctvo, resp. neplatila žiadne dane. Ak by išlo zo

strany spoločnosti Lamed o podvodné konanie, správca dane by mohol vedieť, že by si zrejme uvedené obchody nevykazovala v účtovníctve a určite by si tovar, ktorým nedisponovala, nedávala do účtovníctva a neodvádzala by zaň daň zo zisku. Spoločnosť Lamed s.r.o. z uvedených obchodov riadne odviedla daň zo zisku, nakoľko si na tovar dávala určitý rabat 10-15 %, čo činí pri tomto obrate za dva roky viac ako 15.000,- Eur. Doteraz však správca dane uvedenú daň zo zisku spoločnosti Lamed s.r.o. nevrátil, keďže podľa jeho tvrdenia uvedené obchody neboli realizované. Z tohto priamo vyplýva, že spoločnosť Lamed s.r.o. plnila správcovi dane bez právneho dôvodu, a že správca dane došiel k chybnému záveru, že dodanie tovaru je základnou podmienkou odpočítania dane. Skutočnosť, že k dodaniu tovaru došlo, správca dane dovodzuje len z veľmi sporných a účelovo uvedených svedeckých výpovedí, pričom iný spôsobilý dôkaz správca dane doteraz nepredložil. Ďalej zdôraznil, že počas celej daňovej kontroly bolo výlučnou snahou správcu dane zistiť pôvod tovaru, t.j. kto bol prvotným dodávateľom tovaru, cez ktorú obchodnú spoločnosť v reťazci obchodných spoločností, s ktorými spol. Lamed s.r.o. obchodovala, sa tovar do tohto reťazca dostal, resp., kedy tovar a cez ktorú spoločnosť opustil tento reťazec obchodných spoločností. Zdôraznil, že Daňovému úradu Rimavská Sobota pri daňovej kontrole postačovali výlučne a jedine výpovede konateľov jednotlivých spoločností (traja z nich sú občanmi Maďarska a dvaja bezdomovci zo Slovenska), miestne zisťovania, že na uvedenej adrese sa konatelia spoločnosti nenachádzajú, pričom doteraz sa voči uvedeným spoločnostiam nevedli daňové kontroly, žiadne postihy za nevedenie účtovníctva, za neodvádzanie daní, za podvodné konania konateľov týchto spoločností.

Ďalej poznamenal, že jeho výpovede, či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, sú od počiatku rovnaké, a to, že s uvedenými konateľmi reálne fyzicky obchodoval, i keď je pravdou to, že pri obchodovaní mu majitelia, resp. konatelia uvedených spoločností nikdy občiansky preukázali k nahliadnutiu nepredložili. On preukázal, ako platiteľ, ktorý si uplatnil nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, nielen opodstatnenie takéhoto konania, či už po stránke formálnej, ale aj po stránke obsahovej. Okrem toho dodal, že z vyššie citovanými spoločnosťami obchodoval viac na strane dovozu ako na vývoze tovaru, čiže on nakúpil s daňou, predával do Maďarska bez dane, čiže to znamená, jemu žiadny nadmerný odpočet DPH daňový úrad nevracal, išlo skôr o započítanie a započítanie zákonné. Povinnosťou zahraničného daňového subjektu bolo vykázať zdanenie, ako na vstupe, tak aj na výstupe. Dal tiež do pozornosti odvolaciemu súdu, že skutočnosť, že na adrese sídla sa nenachádzajú skladové priestory, a že k realizácii obchodov nedošlo, je nepodstatné až absurdné, a to, že nemal veľké skladovacie priestory a nemal zamestnancov, nie je možné automaticky vyvodiť, že uskutočnené zdaniteľné obchody boli nereálne.

Na záver poukázal na zákon o DPH č. 222/2004 Z.z., ako aj rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C-80/11 a C-142/11. V tejto súvislosti dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj tú skutočnosť, že žiadnu škodu štátu nespôsobil, on bol nútený dodatočne predpísanú daň uhradiť, i keď neoprávnene a nespravodlivo a v dňoch 16.02. a 17.02.2015 v plnej vyrubenej výške sumu 27.380,89 Eur štátu uhradil. V súhrne možno teda konštatovať, že výroky obžaloby sú nepodstatné, vychádzajú výlučne a len z neobjektívnych a nesprávnych záverov daňového úradu a nie je pravdou to, že by z jeho strany išlo o cieľavedomé páchanie trestného činu s dlhším časovým úsekom.

Navrhol preto, aby bol podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodený.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal ako je už vyššie uvedené odvolanie aj okresný prokurátor, a to do výroku o treste. Poznamenal, že súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti konania obžalovaného a následky jeho konania, pretože zo spisového materiálu, ako aj z vykonaného dokazovania je zrejme, že obžalovaný od počiatku prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní svoju vinu v plnej miere popieral, k okolnostiam prípadu sa nedoznal a svoje konanie ani neofutoval, a preto neobstojí ani to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. V tomto smere preto nebolo správne, ak súd prvého stupňa postupoval v zmysle § 39 Tr.zák. Čo sa týka osoby obžalovaného, dodal, že obžalovaný sa protiprávnym konaním snažil získať neoprávnene daň z pridanej hodnoty na úkor štátu, a to v šiestich čiastkových a samostatne posúditelných skutkoch, teda išlo o cieľavedomé páchanie daňového trestného činu v dlhšom časovom úseku. V tomto smere preto trest uložený súdom prvého stupňa nezodpovedá zásadám ukladania trestov, či už zo stránky preventívnej, alebo represívnej. Dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp.zn. 11T/39/2018 zo dňa 19.07.2018 v inej obdobnej trestnej veci, kde skutková veta obsahovala identické spoločnosti, ktoré mali dodať páchatelovi tovar, za ktorý si neoprávnene uplatnil odpočet DPH, tak, ako je to v prípade obžalovaného Y. O., ktorý tvrdí,

že tovar od firiem, ktoré sú predmetom obžaloby v jeho konaní riadne nakúpil a zaplatil, pričom páchatel vo veci uvedenej jasne uviedol, že faktúry za dodávky tovaru kúpil od neznámeho človeka v Košiciach; teda išlo o fiktívne nákupy tovaru.

Na základne vyššie uvedených skutočností navrhol, aby obžalovanému bol v zmysle § 277a ods. 2 Tr.zák. za použitia ust. § 38 ods. 3 Tr.zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V prípade, ak by Krajský súd v Banskej Bystrici vzhliadol v konaní obžalovaného okolností podľa § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, je možné akceptovať aj zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak len taký trest, ktorý by bol spojený s výkonom trestu, teda trest nepodmienečný.

Na verejnom zasadnutí, tak obžalovaný, ako aj jeho obhajkyňa, predniesli návrh v súlade s písomným vyhotovením rozhodnutia, poukázali na výpovede svedkov - konateľov spoločností, ktoré považujú za nevierohodné a navrhli obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajská prokurátorka taktiež predniesla návrh v súlade s písomným vyhotovením, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Tr.por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone.

Hneď úvodom treba uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Na základe uvedeného odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na presvedčivé rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožňuje. V tejto súvislosti potom odvolací súd po preskúmaní obsahu, tak vyšetrovacieho spisu, ak aj spisu súdneho, dospel jednoznačne k záveru, že výrok o vine u obžalovaného bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu vyššie uvedeného skutkového deja, ktorý bol na základe dôkazov prebratý na hlavnom pojednávaní a ustálený.

K odvolacím námietkam obžalovaného Y. O. je potrebné zdôrazniť, že drvivá väčšina námietok sú tie, ktoré obžalovaný uvádzal jednak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa súd v odôvodnení rozhodnutia v podstatných častiach vysporiadal.

Ak obžalovaný v dôvodoch odvolania poukázal na nepresvedčivé závery daňových kontrol a výpovedí účastníkov konania, ktorí vypovedali v súvislosti s týmito kontrolami v jeho prospech, odvolací súd zdôrazňuje, že svedkovia H.. S. E., H.. U. T., H.. Q. S., no najmä svedkovia H.. W. O., O. W., Y. D., Z. X., B. S. a U. J. boli zákonným spôsobom vypočutí aj orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. súdom, pričom ich výpovede boli presvedčivé a ani odvolací súd nemal najmenšie pochybnosti o ich vierohodnosti. Tvrdenie obžalovaného, že súd v danej trestnej veci pri jeho uznaní za vinného vychádzal iba zo záverov daňových kontrol neobstojí, pretože výsledky daňových kontrol za sledované obdobie bol len jeden z dôkazov, ktorý bol potvrdený vyššie uvedenými svedeckými výpoveďami, z obsahu ktorých vyplývalo,

že zo strany obžalovaného išlo len o fiktívne obchody, cieľom ktorých bolo uplatniť si nadmerný odpočet DPH, resp. jeho započítanie.

V súhrne teda možno skonštatovať, že súd prvého stupňa pri uznaní viny obžalovaného sa opieral nielen o dôkazy, ktoré boli produkované na hlavnom pojednávaní, ale aj o tie, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní, teda výsluchy svedkov nevynímajúc, ako aj o listinné dôkazy, ktoré v rámci hlavného pojednávania boli prebraté.

V súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného treba zdôrazniť, že trestný čin daňového podvodu je tak, ako aj pri trestnom čine neodvedenia dane a poistného konštruovaný ako predčasne dokonaný trestný čin, pretože na jeho dokonanie postačí už neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie DPH, teda v podstate je dokonaný už podaním daňového priznania správcovi dane (ako v tomto prípade) a z hľadiska dokonania tohto trestného činu je preto bezpredmetné, či bol nadmerný odpočet zo strany štátu aj vyplatený. Klasický pokus trestného činu je tu teda povýšený na dokonaný trestný čin.

V tomto prípade zo strany obžalovaného ide o daňový podvod, tzv. karuselového typu, kde v reťazci fiktívneho plnenia chýba buď dodávateľ alebo odberateľ (teda jeden z obchodníkov), resp. tento akože „zmizol“. Typickým pre takéto konanie je existencia tzv. „bieleho koňa“, ktorý v rozhodujúcej väčšine prípadov nemá ani poňatia o existencii obchodov, ktorých má byť účastník. Jedinou povinnosťou tzv. „bieleho koňa“ (v tomto prípade O. W., Y. D., Z. X., B. S. a U. J. a aj Q. Q.) je vystaviť fingovaný doklad, ktorý navonok pôsobí vierohodne - obsahuje všetky atribúty daňového dokladu, ktorý vytvorí zdanie určitej ceny pri nejestvujúcom tovare, ktorý tovar sa akože dodá inej, napr. aj čistej firme, ktorá si ho štandardne zavedie do účtovníctva a tým sa vytvorí neoprávnený nadmerný nárok na odpočet DPH a daňový úrad sa požiada o vrátenie DPH. Charakteristickým znakom takéhoto konania je aj to, že akože platba prebehne systémom „cash“, teda v hotovosti, čím sa sťažuje možnosť prekontrolovania skutočného reálneho obchodu. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že jednotlivé obchodné spoločnosti, ktoré sa karuselového podvodu zúčastnia, majú daňové doklady akože v poriadku, lebo tzv. „biele kone“ navonok figurujú ako riadne spoločnosti, až na to, že žiadnu obchodnú činnosť nevykonávajú, ale len podpisujú rôzne daňové doklady, ktoré sú im za rôznu sľúbenú odplatu posúvané na podpis. Základnou skutočnosťou takéhoto podnikania je neexistencia tovaru alebo obchodníka, cez ktorého je tovar ďalej akože distribuovaný.

Z výpovede svedkov tzv. „bielych koní“, a to O. W., Y. D., Z. X., B. S. a U. J. vyplynulo, že práve takouto činnosťou sa zaoberali, čím vlastne vytvorili predpoklad na to, aby si obžalovaný uplatnil nárok na vrátenie DPH aj napriek tomu, že existencia tovaru je, mierne povedané, pochybná.

Z týchto dôvodov argumentácia obžalovaného uvedená v písomnom vyhotovení odvolania neobstojí.

V súhrne možno teda skonštatovať, že obžalovaný Y. O. si pod bodom 1. až 6. napadnutého rozsudku neoprávnené v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, čím sa dopustil pokračovacieho zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák.

Odvolanie v neprospech obžalovaného podal aj okresný prokurátor. Namietal, že súd nepostupoval správne pri určení druhu a výmery trestu, pretože na postup v zmysle ustanoveného § 39 ods. 1 Tr.zák. neboli splnené podmienky, resp., že obžalovaný nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle ust. § 36 písm. n) Tr.zák. Čiastočne s týmto tvrdením okresného prokurátora možno súhlasiť, pretože je pravdou, že obžalovaný sa k protiprávnej činnosti nepriznal, a teda nie je možné túto poľahčujúcu okolnosť mu priznať. Na druhej strane však postu súdu v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. bol správny a zákonný.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., ktorý sa týka mimoriadneho zníženia trestu, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na okolnosti páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objektu trestu, a tiež o okolnosti, pre ktorý je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolnosti prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťovať podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.).

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Tr.zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd pred tým, ako v tom ktorom prípade aplikuje uvedené ustanovenie Trestného zákona, musí veľmi podrobne skúmať a zisťovať, či obžalovaný spĺňa kritériá tam uvedené a len v tom prípade, ak dôjde ku kladnému výsledku, mimoriadne páchatel'ovi môže znížiť trest za skutok, ktorého sa dopustil.

Obžalovaný v mieste bydliska bol všeobecne hodnotený a v priestupkovom konaní síce bol viackrát riešený ale pre porušenie pravidiel cestnej premávky. Doposiaľ súdom trestaný nebol. Správne mala byť obžalovanému priznaná len poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr.zák., a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúcu okolnosť tak súd prvostupňový ako aj odvolací u obžalovaného nezistil. Významnou okolnosťou, ktorá zohrala úlohu pri ukladaní trestu za použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. bolo to, že obžalovaný predpísanú daň na základe daňovej kontroly vo výške 27.380,86 Eur uhradil v dňoch 16.02.2015 a 17.02.2015, teda ešte pred tým, ako voči nemu bolo začaté trestné stíhanie. Túto okolnosť odvolací súd, ako aj súd prvostupňový, považoval za tak výraznú, že bolo možné v danom prípade aj vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaného, okolnosti prípadu, mieru zavinenia, ukladať obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky, pretože prísnejší trest by v danom prípade nespĺňal individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. Na druhej strane trest zákazu činnosti vykonávať súkromno-podnikateľskú činnosť vo výmere 6 rokov je pomerne prísny a v súhrne s vyššie uvedeným podmieneným trestom odňatia slobody dáva záruku tomu, aby sa obžalovaný v budúcnosti protiprávneho konania nedopustil.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd jednak odvolanie obžalovaného ako aj odvolanie okresného prokurátora, ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.